

עמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אִיהִי נְחִית צְרִיךְ לְאַתְעָרָא
 אֲוִרִיתָא בְּאַתְוֹן דְּאַנּוֹן סוּסֵי אֶשׁ וְנִקּוּדֵינְךָ דְּאַנּוֹן
 פְּרִשְׁתָּן רְכִיבִין עָלֶיהוּ, וְטַעֲמֵי דְאַנּוֹן מְאִי
 קִרְבָּא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר זְרְקָא מְקַף שׁוֹפֵר הוּלְךְ
 סְגוּלְתָא. פֵּד גָּלוּ יִשְׂרָאֵל וְאַזְדְּרִיקוּ בֵּין
 אֲמִין דְּעִלְמָא לְאַרְבַּע סְטָרִין, אֲזִדְּרִיקוּ אַרְבַּע
 אַתְוֹן עָלֶיהוּ מְלַעֲלָא. י' לְמַזְרְחָא. ה' לְמַעְרָב.
 ו' לְדָרוֹם. ה' לְצַפּוֹן. וְדָא עֵמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא
 דְּאִיהִי יְהוָה שְׁלִיט עַל אַרְבַּע סְטָרִין דְּעִלְמָא.
 וְנִשְׂרָא דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה פְּרִישַׁת גְּדַפְהָא
 עָלֶיהוּ בְּכָל שַׁבַּת וְיוֹמִין טְבִינ. בְּגִין
 דְּתַהֵא מְגַנָּא עָלֶיהוּ וְדָאי מְכָל סְטָרִין בִּישְׁוִין,
 וְדָא הוּא הַפּוֹרֵשׁ סַפַּת שְׁלוֹם וְכוּ'. דְּסַפְּהָ וְדָאי
 אַתְקֵרִיאַת בְּגִין דְּמַסְפַּכַּת עָלֶיהוּ בְּשַׁבַּע יוֹמֵי
 דְּסַפּוֹת דְּאַנּוֹן בְּנָהָא לְקַבְּלֵיהוּ אַנּוֹן שְׁבַע יוֹמֵי
 דְּפַסְחָא וְעָלֶיהוּ אַתְמַר (ויקרא כב כו) שְׁבַעַת יָמִים
 יְהִיָּה תַחַת אָמוּ.

וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה, דָּא שְׁמִינִי עֲצַרְתָּ עָלֶיהָ
 אַתְמַר יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לַה'. וְהָאִי
 נִשְׂרָא עֲלָאָה אַתְמַר בָּהּ (דברים לב יא) כְּנִשְׂרָא יַעִיר
 קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵיו יִרְחַף. הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב (בראשית
 א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. דְּאַנּוֹן
 שְׁבַעִין אַנְפִּין דְּאֲוִרִיתָא.

מִידָּ (שם א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר. יְהִי פְּרָקְנָא
 לְיִשְׂרָאֵל בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִפְרֵשׁ כְּנַפְיוּ יִקְחָהוּ
 יִשְׂאָהוּ עַל אַבְרָתוֹ. וּבְגִין דָּא נִשְׂרָא אִיהוּ עֵינָא,
 גְּדַפּוּי תְרִין כְּרוּבֵי עֵינָא. תְּלַת גּוֹנִין דִּילָּה אַנּוֹן
 תְּלַת אַבְהוֹן, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (שם ט טו) וְרֵאִיתִיָּה לְזִכּוֹר
 בְּרִית עוֹלָם. אַנּוֹן גּוֹנִין דְּעֵינָא דְּאִיהִי מְרַקְמָא
 בְּהוֹן. זַכָּאִין עֵינִין דְּמַסְתַּפְּלִין וּמַתְּפַתְּחִין לְגַבְּהָ
 לְקַבְּלָא לָּהּ מְרַכְבָּה עָלֶיהוּ. וּמִידָּ (שמות ט ד) וְאַשָּׂא
 אַתְכֶם עַל כְּנַפְי נִשְׂרִים וְאַבָּא אַתְכֶם אֵלַי.
 וְנִפְתַּחִים אֵלֶיהָ לְקַבְּלָהּ כְּמַרְכָּבָה עָלֶיהֶם. וּמִידָּ וְאַשָּׂא אַתְכֶם

מְלַמְדֵי מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִמָּנוּ.
 וּמִשׁוּם שְׁהַתּוֹרָה, שְׁהִיא הַעֲמוּד
 הָאֲמִצְעִי, יוֹרְדָת, צְרִיךְ לְהַעִיר
 הַתּוֹרָה בְּאוֹתִיּוֹת שְׁהֵן סוּסֵי אֶשׁ,
 וְהִנְקִדוֹת שְׁהֵן פְּרִשִׁים רוֹכְבִים
 עָלֵיהֶם, וְהַטַּעֲמִים שְׁהֵם כְּלֵי
 הַקִּרְבָּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, זְרְקָא
 מְקַף שׁוֹפֵר הוּלְךְ סְגוּלְתָא. כְּשִׁגְלוּ
 יִשְׂרָאֵל וְנִזְרְקוּ לְבִין אַמּוֹת הָעוֹלָם
 לְאַרְבַּעַה צְדָדִים, נִזְרְקוּ עָלֵיהֶם
 אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת מְלַמְעֵלָה. י'
 לְמַזְרְחָא, ה' לְמַעְרָב, ו' לְדָרוֹם, ה'
 לְצַפּוֹן. וְזֵה הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי
 שְׁהוּא יְהוָה שׁוֹלֵט עַל אַרְבַּעַה
 צְדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם.

וְהַנִּשְׂרָא, שְׁהוּא הָאֵם הָעֵלְיוֹנָה,
 פּוֹרֵשַׁת עָלֵיהֶם אֶת כְּנַפְיָהּ בְּכָל
 שַׁבַּת וַיָּמִים טוֹבִים, כְּדֵי שְׁתַּקְּיָה
 מְגַנָּה עָלֵיהֶם וְדָאי מְכָל הַצְּדָדִים
 הַרְעִים, וְזֵהוּ הַפּוֹרֵשׁ סַפַּת שְׁלוֹם
 וְכוּ'. שְׁסַפְּהָ וְדָאי נִקְרָאת, מִשׁוּם
 שְׁמַסְכַּכַּת עָלֵיהֶם בְּשַׁבַּעַת יָמֵי
 הַסַּפּוֹת, הֵם כְּנִיָּה, כְּנִגְדָם שְׁבַעַת
 יָמֵי הַפַּסְחָא, וְעָלֵיהֶם נֹאמַר שְׁבַעַת
 יָמִים יְהִיָּה תַחַת אָמוּ.

וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה זֶה שְׁמִינִי
 עֲצַרְתָּ, עָלָיו נֹאמַר יִרְצָה לְקַרְבַּן
 אִשָּׁה לַה'. וְהַנִּשְׂרָא הָעֵלְיוֹן הַזֶּה
 נֹאמַר בּוֹ כְּנִשְׂרָא יַעִיר עַל קִנּוּ עַל
 גּוֹזְלֵיו יִרְחַף. זֵהוּ שְׁכַתוּב וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,
 שְׁהֵם שְׁבַעִים פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה.
 מִידָּ, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר. בְּאוֹתוֹ
 הַזְּמַן יִפְרֵשׁ כְּנַפְיוּ יִקְחָהוּ יִשְׂאָהוּ
 עַל אַבְרָתוֹ. וּמִשׁוּם זֶה הַנִּשְׂרָא הוּא
 עֵינָא, כְּנַפְיוּ הֵם שְׁנֵי כְּרוּבֵי הָעֵינָן.
 שְׁלֹשַׁת הַגּוֹנִים שְׁלוֹם הֵם שְׁלֹשַׁת
 הָאֲבוֹת, שְׁנֹאמַר בָּהֶם וְרֵאִיתִיָּה
 לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. אוֹתָם הַגּוֹנִים
 שֶׁל הָעֵינָן שְׁהִיא מְרַקְמַת בָּהֶם.
 אֲשֶׁרֵי הָעֵינִים שְׁמַסְתַּפְּלִים
 עַל כְּנַפֵי נִשְׂרִים וְאַבָּא אַתְכֶם אֵלַי.

בת העין זו השכינה המתחננה.
 היא הפתח בראש. ורקא. האם
 העליונה פורשת כנפיה ונוטלת
 אותה ופורחת עמה, עד שמגיעת
 אותה לבעלה ממנו ועד אין סוף.
 וכשמעלה אותה מתקנת בכל עשר
 הספירות, מתקשטת בכל התקונים
 והלבושים שלה, כלם מרקמים
 מפל הגונים שעליה, וחמשה
 אורות מאירים בה.

באותו הזמן מה פתוב בבעלה,
 שהוא ו' העמוד האמצעי?
 וראייתה לזכר ברית עולם.
 וכשמיוחדת אותם האם את שניהם,
 היא אומרת לי' העליונה שהוא
 האבא, מלך מלפי יהיה יפה עליך.
 וזהו מקף שופר, לשון של יפי.

באותו הזמן שמתחברת עם
 בעלה, יאמר לה האב הולך
 סגולתא, אהובה עם בעלה. באתו
 זמן תקום בו (בראשית ב) על פן יעזב
 איש את אביו ואת אמו ודבק
 באשתו והיו לבשר אחד. וכיום
 ההוא יהיה ה' אחד למעלה, ושמו
 אחד למטה. ויהיו האב והאם
 ביחד אחד, י"ה למעלה, והקדוש
 ברוך הוא ושכינתו ביחד אחד,
 שהם ו"ה למטה. וכך עולה יהו"ה
 לחשבון אח"ד אח"ד.

באותו הזמן שיהיו ארבע אהד
 שורים על הצדיק. וזהו יפה נוף
 משוש כל הארץ. ויתעורר למטה
 המשיח, ותעלה שמועתו בכל
 העולם. משוש כל הארץ הר ציון
 ירכתי צפון. מה זה הר ציון? זה
 אותו ההר שנאמר בו הר העברים,
 משם יקום, ושני משיחים, שהם
 משיח בן דוד ומשיח בן יוסף יהיו
 הירכים שלו, והוא אות בניניהם,
 משום שעליה נאמר (שמות א) וזה לך
 האות. ובאותו הזמן השכינה
 העליונה, שהיא קרית מלך רב,
 שהוא חכמה, מורידה עטרה
 עליה.

בת עינא דא שכינתא תתאה. איהי תגא בראש
 ורקא אמא עלאה פרישת גדפהא ונטילת
 לה ופרחת בה עד דמטי לה לגבי בעלה, מנה
 עד אין סוף וכד סליקת ליה מתתקנא בכל
 עשר ספירן, מתקשטת בכל תקונין ולבושין
 דילה, פלהו מרקמן מפל גונין דעלה, וחמש
 אור נהירין בה.

בההוא זמנא מה פתיב בבעלה דאיהו ו'
 עמודא דאמצעיתא וראייתה לזכר
 ברית עולם. וכד מיוחד לון אמא לתרויהו,
 איהי אמרת לגבי י' עלאה דאיהו אבא. (דניאל
 ד כד) מלכא מלפי ישפר עלך. ודא איהו מקף
 שופר לישנא דשופרא.

בההוא זמנא דמתחברת עם בעלה יימא לה
 אבא הולך סגולתא, רחימא עם
 בעלה. בההוא זמנא יתקים ביה (בראשית ב כד) על
 פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
 והיו לבשר אחד. (זכריה יד ט) וכיום ההוא יהיה
 ה' אחד לעלא. ושמו אחד לתתא. ויהון אבא
 ואמא ביחודא חדא י"ה לעלא וקודשא ברוך
 הוא ושכינתה ביחודא חדא דאנון ו"ה לתתא,
 והכי סליק יהו"ה לחשבון אח"ד אח"ד.

בההוא זמנא דיהון ארבע חד. שרין על צדיק
 ודא איהו (תהלים מח ג) יפה נוף משוש כל
 הארץ. ויתער לתתא משיח ויסתלק שמועתה
 בכל עלמא. משוש כל הארץ הר ציון ירכתי
 צפון. מאי הר ציון. דא ההוא הר דאתמר
 ביה (במדבר כו יב) הר העברים. מתמן יקום, ותרין
 משיחין דאנון משיח בן דוד ומשיח בן יוסף
 יהון ירכין דילה. ואיהו אות בניניהו. בגין
 דעלה אתמר (שמות ג יב) וזה לך האות. ובההוא
 זמנא שכינתא עלאה דאיהי קרית מלך רב
 דאיהו חכמה, נחיתת עטרה עליה.

קם זקן אחר ואמר, זקן זקן, שנים
 היו, והרי הם אחד למטה. אמר
 לו, ודאי, יפה נוף - צדיק. משוש
 כל הארץ - זה העמוד האמצעי,
 שהוא המשוש של הצדיק
 שנקרא כל. והארץ, שהיא
 השכינה, ואצלה גוף וברית
 נחשבים לאחד. ולמעלה הם
 שנים, כמו שהאילן שהשרש שלו
 הוא אחד, והענפים למעלה
 נפרדים לקבל הפרי, וסוד הדבר
 - ופניהם וכפיהם פרודות
 מלמעלה. ודאי פרודות, אותם
 הענפים אל האב והאם לקבל
 נביעה ממקור עליון שאין לו
 סוף, ולהריק הכל בצדיק אל
 השכינה.

ועוד, הר ציון ירפתי צפון, זו
 הנקדה שהיא ציון, היא בין שני
 ירכי האמת שהם צרי, ועמהם
 נעשה סגול. בשתי הזרועות היא
 סגולתא. למעלה מהם חולם על
 צרי, נעשה סגולתא. חיריק תחת
 צרי, נעשה סגול תחת שני
 הירכים. ומשום שסגולתא היא
 על שתי הזרועות שהם אברהם
 ויצחק, אמר הכתוב (תהלים קיח)
 אכן מאסו הבונים היתה לראש
 פנה.

ואותן שלש יודיים יי, עליהן
 נאמר אין פוחתים מעשר מלכיות
 ומעשרה זכרונות ומעשרה
 שופרות, שנרמזו ביו"ד ה"י וא"ו
 ה"י. והם שלש טפות של המח
 שנקראו יי. ומהו המח? זו
 החכמה העליונה הנספרת בכתר
 של הראש שהוא פתח עליון.
 ואלו הם יחוד ברכה קדשה,
 שבהם יעננו ביום קראנו, שהם
 ראשי התבות שעליהם נאמר
 (בראשית לב) ויעבר את מעבר יבק,
 ועולים בחשבון אהי"ה יהו"ה
 אדנ"י, שהן נשמה ורוח ונפש בדרך אצילות משם.

קם סבא אחרא ואמר, סבא סבא תרי הוו,
 והא אנון חד לתתא. אמר ליה ודאי, יפה
 נוף דא צדיק. משוש כל הארץ, דא עמודא
 דאמצעיתא דאיהו משוש דצדיק דאקרי כל.
 הארץ דאיהי שכינתא ולגבה גוף וברית
 חשיבין חד. ולעלא אנון תרין. כגונא דאילנא
 דעקרא דילה איהו חד, וענפין לעלא מתפרדין
 לקבלא איבא. ורזא דמלה (יחזקאל א יא) ופניהם
 וכפיהם פרודות מלמעלה. פרודות ודאי. אנון
 ענפין לגבי אבא ואמא לקבלא נביעו ממקורא
 עלאה דלית ליה סוף, ולארקא כלא בצדיק
 לגבי שכינתא.

ועוד הר ציון ירפתי צפון האי נקדה דאיהי
 ציון, איהי בין תרי ירכי קשוט דאנון
 צרי, ובהון אתעביד סגול. בתרין דרועין איהי
 סגולתא. לעלא מניהו חלם על צרי אתעביד
 סגולתא. חיריק תחות צרי אתעביד סגול תחות
 תרין ירכין. ובגין דאיהי סגולתא על תרין
 דרועין דאנון אברהם יצחק, אמר קרא (תהלים
 קיח כב) אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

ואנון ג' יודיים יי, עליהו אתמר אין פוחתין
 מעשרה מלכיות ומעשרה זכרונות
 ומעשרה שופרות דאתרמיזו ביו"ד ה"י וא"ו
 ה"י. ואנון תלת טפין דמחא דאתקריאו יי
 ומאי מחא דא חכמה עלאה סתימאה בכתרא
 בראש דאיהו פתח עליון. ואלין אנון יחוד
 ברכה קדשה דבהון (שם כ י) יעננו ביום
 קראנו. דאנון ראשי תבין דעליהו אתמר
 (בראשית לב כב) ויעבר את מעבר יבק, וסלקין
 בחשבון אהי"ה יהו"ה אדנ"י, דאנון נשמתא
 ורוחא ונפשא בארץ אצילות מתמן.